

૨૩૦૬૭

અમદાવાદ શાહ
પ્રેસ
પ્રત ૧૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૦૬૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા

વિષય

ગરબાવળી

૧૩૦૬૫

વિદ્યાપીઠ

અમદાવાદ

મંથાન

ગુજરાતી કોપીશર્ટિંગ

અથ આનંદનો ગરબો.

- આઠ આજ મુને આનંદ વાઘ્યો અતિ ઘણો મા,
ગાવા ગરબા છદ બહુચર માત તણો મા. ૧
- અલવે આગપ પાળ આપિક્ષા આણી મા,
છા મંદ્યા પતિપાળ દો અમૃત વાણિ મા. ૨
- સ્વગ મૃત્યુ પાતાળ વાસ સકળ તાહરો મા,
બાળ કરી સલાળ કર ઝાલો મારો મા. ૩
- તોતળા મૃગ તન તો તો તો કંઈ મા.
અર્લાક માંગે અંન નિજ માતા મન લહે મા. ૪
- નહિ સવ્ય અપસવ્ય કહિ કાંચે બાણું મા,
કળી કાહાવા કવ્ય મન મિથ્યા આણું મા. ૫
- કુલજ કુપાત્ર કુશીલ કર્મ અકર્મ ભર્યો મા,
મુરખ મન વહે મીન રસ રટવા ઉચર્યો મા. ૬
- મુઠ પ્રમાણે મત્ય મન મિથ્યા માપી મા,
કોણુ લોકે ઉતપત્ય વિન્ધ રહ્યાં વ્યાપી મા. ૭
- પરાક્રમ પર્મ પ્રચંડ પ્રબળ ન પલ પ્રીછુ મા,
પુરણુ પ્રગટ અખંડ અસ થકો છત્તુ મા. ૮
- અરણ્ય એછો પાત્ર અકલ કરી આણું મા,

પાંમુ તહીં પણ માત્ર મન જાણું નાણું મા. ૬
 રસના યુગમ હુબર ન રટતાં હાર્યો મા,
 હશે અંશ લગાર લેજ મન મથ માર્યો મા. ૧૦
 મારકુંડ મુનીરાય મુળ માહાત્મ ભાળ્યુ મા,
 જય મુનિ રૂપી જંવાય ઉર અતર રાખ્યુ મા. ૧૧
 અણુ ગણુ ગુણુ ગતિ જોત જોલ જરો ન્યારો મા,
 માત જાતી જોત જળહજોતો પારો મા. ૧૨
 જશ તુલુ વન ગુણુ ગાથ કહું ઉંડળ ગુડળ મા,
 ભરવા બુદ્ધી બે હાથ ઓભામા ઉંડળ મા ૧૩
 પાગ નમાવી શીશ કહું ઘેંચુ ગાંડુ મા.
 માત ન ધરશે રીસ હો ખોલૂ જાડું મા ૧૪
 આદ્ય નિરંજન એક અદ્યમ અકળ રાણી મા,
 તુથી અવર અનેડ વિસ્તરતાં જાણી મા. ૧૫
 શક્તી સરજવા શ્રષ્ટ સંજ સ્વભાવ રૂપ મા,
 કિંચિત કંઈલા દ્રષ્ટ કંત કંત કોટિ કંઈ મા. ૧૬
 માતંગી મન મુક્ત રમવા મન દીધુ મા,
 જોવા બુક્ત અબુક્ત ચૈદ ભૂવન દીધું મા ૧૭
 નાર ગગન બુલેજ સંજ કરી નીરમ્યાં મા,
 માડત વસ જે જે ભાંડ કરી ભરમ્યાં મા. ૧૮
 વલક્ષણ તનથી દેહ ત્રેણુ કરી પેદા મા,
 ભય કંત કરતા જંદ સરજે પાળે ખેદા મા. ૧૯
 પ્રથમ કયા ઉચ્ચાર વેદ ચાર વાચક મા,

- ધર્મ સમસ્ત પ્રકાર ભુ ભણવા લાગુંક મા. ૨૦
- પ્રગટ પંચમા ભુત અવર સરવ જે કો મા,
મકત સર્વ સંયુક્ત શક્ત વિના નહીં કો મા. ૨૧
- મૂળ મહી મંડાણ મહામાયેશ્વરી મા,
યુગ સચરાચર જાણુ જે વિશ્વેશ્વરી મા. ૨૨
- જળ મધે જળસાંઈ પાઠયા જુગજીવન મા,
ખેડા અંતરીક્ષ આર્ષ ખોળે રાખી તન મા. ૨૩
- વ્યોમ ઇમાનનિ વાટય ઠાં ઠક્યો આંછા મા,
ઘટ ઘટ સરખો ઘાટ કાચ જન્યો કાચા મા. ૨૪
- જનમ જનમ અવતાર આકારે જાણી મા,
નીરમીત હીત નર નાર નખત્રીજ નારાયણી મા. ૨૫
- પાનંગ પશુ પક્ષી પ્રથક પ્રથક પ્રાણી મા,
યુગ યુગમા અંખી રૂપે રૂદ્રાણી મા. ૨૬
- અક્ષુ મધ્યે ચૈતન્ય વચ આસન ટીકી મા,
જણાવવા જન મન મધ્ય માતાકીકી મા. ૨૭
- અનચર ત્રણચરણ વાયુ ચર વારી ચરતા મા,
ઉદર ઉદર ભરી આયુ તુ ભવની ભરતા મા. ૨૮
- રજો તમોને સત્ત્વ ત્રીજુજાતમા ત્રાતા મા,
ત્રીજુવન તારણ તત્ત્વ જગત તણી જાતા મા. ૨૯
- જ્યાં જ્યમ ત્યાં ત્યમ રૂપ તેં ધાર્યા સઘળે મા.
કોટી કરેલા કુપ કો તુજને ન કળે મા. ૩૦
- મેરૂ શીખર મહીમાય ધોળાઘટ પાશે મા.

બાળી બહુચર માય આન વાસે વાસે મા. ૩૧
 ન લહે પ્રાંઘા ભેદ ગુહ્ય ગતિ તાંકરી મા.
 વાણિ વખાણે વેદ શી મનિ માંહેરી મા. ૨૩
 વિષ્ણુ વિમાસી મન ધન્ય એમ ઉચરીયા મા.
 અવર ન તુજથી અન્ય બાળી બહુચરીયા મા. ૩૩
 માણે મન માલેશ માન મયા કીધે મા,
 બાણે સુરપાનિ શેષ સહુ તારે લીધે મા. ૩૪
 સહુત્ર કૃષ્ણાધર શેષ સજ્જ સખગ સાધી મા,
 નામ ધર્મ નાગેશ કિરતી તો વાધી મા. ૩૫
 મચ્છ કચ્છ વારાહ નરસિંહ વામન થર્મ મા,
 એ અવતારો તારાય તે તે તુ મર્મ મા. ૩૬
 કુરાસુરામ શ્રી રામ રામ બાળી બાળજે મા,
 બુધ કલંકી નામ દશવિધ ધારી દેહે મા. ૩૭
 મધ્ય મથુરાથી બાળ ગોકુળ તો પોતું મા,
 તેં નાંખી મોહોબળ બીભુ કોઈ નોતું મા. ૩૮
 કૃષ્ણ કૃષ્ણ અવતાર કળિ કારણ કીધું મા,
 ભક્તિ મુક્તિ દાતાર થર્મ દરશણ લીધું મા,
 વ્રંદલ વપુશક્ નાર્ય નહીં પુરષાં પાપુ મા,
 એ આશ્ચર્ય સંસાર શ્રુતિ સંસ્મૃતીએ લાખું મા. ૪૦
 બાણે વિંદળ કાય જક્ત કહે બુક્ત મા,
 માત મોટો મહિમાય ન લહે ઈંદ્ર ઊગત મા. ૪૧

મેરાંમણુ મથનેર કીધો રવૈયો સ્થીરમાં મા,
 આકર્ષણ એક તોર વાસુકીના નેતર મા. ૪૨
 સુર મંકટ હરનાર સંગકેન સનસુળ મા,
 અવિગત અગમ અપાર આનંદીનિધ સુળ મા. ૪૩
 સનકાદીઁ સુની સાથ સેવી વિધ્ય વધ્યે મા,
 આરાધી નવનાથ ઘોરાસ્રી સીધે મા. ૪૪
 આવી અયોધ્યા ઇશ નામી શીશ વળ્યાં મા,
 દશ મુક્તક ભુજ વીંગ હેલી સિત મળ્યાં મા. ૪૫
 નૃપ ભીનકનિ કુમાર તમ પુજે પામી મા,
 રંગભણી રમણ મોરાર મન ગમતો સ્વામી મા. ૪૬
 રાખ્યા પાડુ કુનાર છાના રી સંગે મા,
 સુવન્સર એક બાર વાન્યા તમ અંગે. ૪૭
 બાંધ્યો તન પ્રદુમન છટે નહીં કોઈથી મા.
 સમરી પુરી સલગન ગયો કાળા ઝેંડેથી મા. ૪૮
 વેદ પુરાણ પ્રમાણ શાસ્ત્ર સકળ સાખી મા,
 શક્ત સકળ મંડાણ સરવ રહ્યાં રાખી મા. ૪૯
 જે જે બળ્યા બોલ ત્યાં ત્યાં તું નેવી મા,
 સમ વીજ્રમ મતિ ખોઈ કહી ન શકું કેવી મા. ૫૦
 ભૂતિભવિષ્ય વર્તમાન ભગવંતી તું ભવની મા,
 આદ્ય મધ્ય અવસાન આશરે અવની. ૫૧
 તિમર હરણ શશિસુર તે તારો ઘોખો મા,
 અભિ અગ્ની ભરપુર થઈ શોખો પોખો મા. ૫૨

ખાટ ઝાતુ ખાટ રસ માસ દ્વાદશ અનિબંધે મા, ૫૩
 અંધકાર કિન્નર અનુક્રમ અતુ સંધે મા.
 ધરથી તુ ધન ધન્ય ધ્યાન ધરે નાવે મા;
 પાલણુ પ્રજા પ્રજન અણુનીતવં આવે મા. ૫૪
 સકળ શ્રુત સુખદાઇ પયદધી ધૃત માર્યે મા,
 સમને સરસરસાણ તુ વિના નહીં કાંચે મા. ૫૫
 સુખ દુખ યે સંસાર તારાં ઉપનાવ્યાં મા,
 બુદ્ધ બળ ને બલિહાર ઘાણું ડાયાં વાયાં મા. ૫૬
 ક્રુધા ત્રશા નિદ્રાય લઘુચૈવા વૃધા મા,
 શાંતિ સુર ક્ષમાય તુ સઘળે શ્રદ્ધા મા. ૫૭
 કામ ક્રોધ મોહ લોભ મદ મચ્છર મમતા મા,
 ત્રાણ્યા સ્થીર્થઈ થોભ શાંતી ને સમતા મા. ૫૮
 અર્થ ધર્મને કામ મોક્ષ તું મંમાયા મા,
 વીર્ય તણો વિશ્વરામ ઉર અંતર છાયા મા. ૫૯
 ઉદે ઉદારણુ અસ્ત આધ અનાદેનિ મા,
 ભાષા ભુર સમસ્ત વાક વિવાદેન્ની મા. ૬૦
 હરથ હાસ્ય ઉપહાસ્ય કાવ્ય કવિત વિતતુ મા,
 ભાવ લેદ વિજ્ઞ ભાસ્ય ભ્રાંત ભલે ચિતતુ મા. ૬૧
 ગીત નૃત્ય વાજીત્ર તાલ તાન માને મા,
 વાણિ વિવિધ્ય વિચિત્ર ગુણુ અગણિત ગાને મા. ૬૨
 રતિરસ વિદ્યસ વિદ્યાસ આશ સકલ જગની મા,

તન તન મન મધ્ય વાશ મહંમાયા મગની મા. ૬૩
 જાણુ અજાણુ જકત બે બાધા જાણુ મા,
 જીવ સકેગ આશક્ત સહુ સરખું માણુ મા. ૬૪
 વિધ્ય વિધ્ય ભોગ સ્ખલદ જગ દાખ્યું આખ્યું મા,
 દ્રવ મુજુતાં તે સ્વાદ પદ પોતે રાખ્યું મા. ૬૫
 જડ થડ સાખા પત્ર પુષ્પ ફળે ફરતી મા,
 પરમાણુ એક માત્ર ક્ષીણાગ્રર અગતી મા. ૬૬
 નીપટ અટપટી વાત નામ કહું કોનું મા,
 સરજી સાતે ધાત માત અધીક સોનું મા. ૬૭
 રત્ન માણી માણેક નગ મગીયાં મુક્તા મા,
 આશા અધિક અટકે અન્યન સંયુક્તા મા. ૬૮
 નીલપીત આરક્ત રામ શ્વેત રુખી મા,
 ઉભય વ્યક્તા વ્યક્ત જક્ત જને નરખી મા. ૬૯
 નગજે અર્ધીકુળ આઠ હેમાચલ આદે મા,
 પવન ગવન ઠંઠી ઠાઠ અરણીત તું સાધે મા. ૭૦
 વાપી દૂપ તળાવ તુ ગરીતા સીંધુ મા,
 જળ તરણુ જળ નાવ તુ તારણુ બંધુ મા. ૭૧
 બનરૂપતિ ભાર અદાર ભૂ ઉપર ઉભાં મા,
 કંત કંત તુ કીરતાર કૌશલિયાં કુંભાં મા. ૭૨
 જડચેતન અભીધાન અંશ અંશ ધારી મા,
 માનવ સોટે, માન્ય તે કરણી તારી મા. ૭૩

વરણ ચાર નિજ કર્મ ધર્મ સહિત સ્થાપી મા,
 બેને બાર અપર્મ અનુચર વર આપી મા. ૭૪
 વાડવ વન્હી નિવાશ ગુપ્ત માતા પાતે મા,
 તૃપ્તે તૃપ્તે ગ્રાશ માત જગન્ન જોતે મા. ૭૫
 લક્ષ્મ્યારાસી જાંત સહુ તારા કીધા માં,
 આખો અસુરનો અંત દાંડ ભલા કીધા મા. ૭૬
 દુષ્ટ દમ્યા કહિ વાર દારણ દુગ્ધ દેતા મા,
 દૈત્ય કર્યા સંહાર ભાગ થગન લેના મા. ૭૭
 મુઘ્ય કરણ સંસાર કર ત્રિશુળ લિધું મા,
 લોભ્ય તણે શિર બાર હરવા મન કિધું મા. ૭૮
 બહુચર બુધ્ધ ઉદાર બળખોબી ખાવા મા,
 સંત કરણ ભવપાર મોઘ્ય કરે સાવા મા. ૭૯
 અધમ એધારણ હાર આસનથી ઉડી મા,
 રાખણ યુગ વહેવાર બધ્ધ બાંધી મૂડી મા. ૮૦
 આણી મન આનંદ મા માંડે પગલા મા,
 તેજ પુંઘ્ય રવિ ચંદ્ર દેનાનાં ડગલાં મા. ૮૧
 ભર્યા કદમ બે ચ્યાર મદમાતી મદભર મા,
 મનમાં કરી વિચાર તેહાંચો અનુચર મા. ૮૨
 કુરકટ કરીયો રોહ કરૂણા કર આલી મા,
 નળ પળિમય લોહ પગ પૃથ્વી હાલી મા, ૮૩
 ઉડીને આકાશ થઇ અહલુન આગ્યો મા,

અઠક્ષણમાં એક સ્વાસ અવનિતળ લાગ્યો મા. ૮૪
 પાપિ કરણુનિ પાત પ્રથવીપડ માંહે મા,
 ગોઠયું મન ગુજરાત્ય ભિલાં ભડ માંહે મા. ૮૫
 ભોળિ ભવાનિ માય ભાવ ભર્યા ભાળે મા,
 ક્રીધી ઘણી કપાય ચુંઆળે આળે મા. ૮૬
 નવખંડ ન્યાગિ નેટ નજર વજર પેડી મા,
 ત્રૈલુ ગામ તર તોઠય ઠેઠય અડી ઝેડી મા. ૮૭
 શેવક સારણુ કાજ સલખનપુર મેરે મા,
 ઉઠ્યો એક અવાજ દેડાણા નેરે મા. ૮૮
 આત્યાં અશણાં સરણુ અતિ આનંદ ભયા મા,
 ઉદિત મુદિત રવી કણુ દશ દિશ જશ પ્રસર્યો મા. ૮૯
 સકળ સમ્રાધિ સુખ માત ઝેઠાં ચિત સ્થિર થે મા,
 વસુધા મધ્ય વિક્ષાત વાત વાયુ વિધ ગર્હ મા. ૯૦
 ભણું જક્ત બધ્ય જોર જન જનુનિ જોખે મા,
 અધિક ઉરાડ્યો શોર વાશ કરી ગોખે મા. ૯૧
 ચાર ખુંટ ચાખાંણુચ ચરચા એ ચાલિ મા,
 જન જન પ્રત્ય સુખ વાણુ બહુચર બરદાળી મા. ૯૨
 ઉદો ઉદો જેકાર કિધો વવખડે મા,
 મંજળ વરત્યા ચાર ચૌદે બ્રહ્માંડે મા. ૯૩
 ગાંજ્યા સાગર સાત દુધે મહે ત્રુઠ્યા મા,
 અધમ અધર્મ ઉતપાત તે કિધા જુકા મા. ૯૪

હરખ્યા સુરિનર નાગ મુખ જોઈ માતાનું મા,
 અવલોકી અનુરાગ મન મુનિ સરખીનું મા. ૯૫
 નવચંદ્ર નમવા પાય પાગ્ય પળિ આવ્યા મા,
 ઉપર ઉતારવા કાજ મણિ મુકતા લાવ્યા મા. ૯૬
 દશ દિશના દિગપાળ દેખિ દુખ વાગ્યા મા,
 જન્મ મરણ જન્મળ જીતિ મુખ પાગ્યા મા. ૯૭
 ગુણ ગાંધર્વ જશ ગાન નૃત્ય કરે રંજા મા,
 સ્વર મુણનાં તે કાન ગત થઈ ગઈ થંજા મા. ૯૮
 ગુણનિધિ ગરબો એહ બહુચર મા કેરો મા,
 ધારે ધરીને દેહ મુકળ ફરે ફેરો મા. ૯૯
 પામે પદારથ પાંચ શ્રવણે શાંભળતાં મા,
 ન આવે ઉની આંચ દાવાદળ બળતાં મા. ૧૦૦
 શસ્ત્ર ન લેહે અંગ આઘ સૂક્ત શાખે મા,
 નિત નિત નવલે રંગ શમ દમ કમ પાખે મા. ૧૦૧
 જળ જે અનઘ અઘાત ઉતારે બેટે મા,
 દાણુ લણુ નિશદીન પ્રાત સંકટ બધ્ય ફેટે મા. ૧૦૨
 ભુત પ્રેત બાળુક વંતર ડોકિણિ મા,
 ના આવે આડી અચુક શામા શકિણી મા. ૧૦૩
 ચરણ કરણ ગતિ ભંગ ખુંગ મુંગ વાળે મા,
 ગુંગ મુંગ મુખ અંગ અળધ બધિ ટાળે મા. ૧૦૪
 સેગુવિદોણા નેણુ નેણા તું આપે મા,

- પુત્ર વિહાણા કેણ મેણા તુ કાપે મા. ૧૦૫
- કળિ કલ્પતરૂ જાડ જે બાણે તેને મા,
ભકત લકાવે લાડ પાડ વિના કેને મા. ૧૦૬
- ગટ પુરૂષ પુરસાર્ધ તું આલે પલમાં મા,
ઠાલે ઘેર ઠકરાઈ ઘો દલ હલખલમાં મા. ૧૦૭
- નિરધનને ધન પાત્ર તે કરતા તું છે મા,
રોગ દોશ દુખ માત્ર તું દરતા શું છે મા. ૧૦૮
- હય ગજરથ સુખપાલ આલ વિના અજરે મા,
ખરદે ખડુચર બાળ ન્યહલ કરે નજરે મા. ૧૦૯
- ધર્મ ધન ધન્ય ધાન્ય ન ટળે ધામ થકી મા,
મહિપતિ સુખ દે માન્ય માના નામ થકી મા. ૧૧૦
- નરનારી ધરી દેહ જે તે કો ગાશે મા,
કુમન્ય કંત તતખેહ થર્મ ઉડી જાશે મા. ૧૧૧
- ભગવતિ ગીત ચરિત્ર જે સુણશે કાને મા,
થર્મ કુળ સહિન પવિત્ર ચડશે વૈભાને મા. ૧૧૨
- તુંથી નથી જે વસ્તુ જેથી તું તરપું મા.
પુરણ પ્રગટ પ્રચક્ત શી ઉપમા અરપું મા. ૧૧૩
- વારંવાર પ્રણામ કરજોડી કિંજે મા,
નિરમળ નિર્જી નામ જન નિશઢિન લિંજે મા. ૧૧૪
- નમો નમો જગ માત સહસ્ર નામ નારાં મા,
ચાલ તાતને જાત તુ સરવે માહરા મા. ૧૧૫

સંવત શતદશ માન નેતું ફાલગુણ સુમે મા,
 તિથી ત્રિતીયા વિક્રાન ઇનિ વાસર બુધે મા. ૧૧૬
 રાજનગર નિજ ધામ પુર નવિન મધ્યે મા,
 આઈ આદ્ય વિશ્રામ જાણે જગ બધે મા. ૨૧૭
 કરય દુર્લભ શુર્લભ રહે સહુ છેવાડા મા,
 કરજોડી વડલલ દહે ભટ મેવાડા મા. ૨૧૮

પંચતીર્થના ગરબો.

રાગ માઝની દેશી.

શેવાં શેવાંને અંબે આરાસુરી, માની ચાકરી ચાળી ખરીઃ
 માના દરશનથી ચીંતા ટળીરે, આઈ આશા પુરો મા અંખીકા.

આઈ. ૧

ગણપતીનું દરશણ કીજીએ, રિદ્ધી સિદ્ધી માગીને લીજીએ;

માના મંદિર હાથા હીજીએરે. આઈ. ૨

માનું આચર અતી અગીઆમણ, શોભા તે તેની શું વણુંવું;

માને દુરથકી દેખી નમુંરે. આઈ. ૩

વાવ્યના નીરમળ નીર છે, આચર ખેચર વીર છે;

ત્યાંતો ખેરવો રણુ ધીર છે આઈ. ૪

અંબે આરાસુર વાસો વસે, માણ સિંહાસન ખેડાં હસે;

અંખા શેવકની વારે ધસેરે. આઈ. ૫

વાઘ ઉપર બેસી મા સંચરે, એક હીવસમાં ત્રણ રૂપ ધરે;
 દુઃખીયાનાં દુઃખ સહેએ હરે. આઈ. ૬
 પ્રંદ્યા તો તાહારી સ્તુતી કરે, વિપ્લુ તો તાહાર ધ્યાન ધરે;
 શીવજી પણ ગુણ ગાઈ ઠરેરે. આઈ. ૭
 માતુ માનસરૌવર ન્યાર છે, બેની અન્નઘનું દરશન સાર છે;
 સર્વને સેવક મન ખ્યાર છેરે આઈ. ૮
 સરસ્વતીમા જઈને નાહીશું, તેથી દેહે તો નીરમળ થાઈશુંરે;
 ખાવા દોટ્ટેશ્વરન ગંગ ગાઈશુંરે; આઈ. ૯
 માજી વીશ્વંભરી વીષને હરી, ની જ્યોતે ખરી;
 માયે વિમળ. ૧૦
 કરે સ્તુતી જે કરૂણા કીજીએ, નાહ નાપા તે લીજીએ;
 અંબે આઈ મા દરશન લીજીએરે. આઈ. ૧૧
 જે કોઈ ગાયે શિખેને સાંભળે, તેનાં પાપ સઘળાં પરજળે;
 મા માઈ તો નિશ્ચય મળેરે. આઈ. ૧૨
 પુલ્ક કરીને ચાચર જે રમે, ચાચર રમીને માને નમે;
 કહે નાનો અંખાને ગમેરે. ૧૩

થાળ.

આરોગે બહુચરાજી મોરી માય,
 જેમ જન તાહાર સુખીયા થાય મા. ૧
 કંઈક કળસ ગંગાજળ ભરી,
 બહુચરાજી આગળ થાળજ ધરીમા. ૨

દ્રાક્ષ ચારોળી બદામો અમોહ,	
પીસ્તાં લીંબુને પાકાં ભોરમા.	૩
સ્રીગોળાં સાકર શેલડી,	
ખડખુચાં આંખા કાકડીમા.	૪
મગના લાડુને ઘેબર સાર,	
પેંડા ધારીને દુધપાક મા.	૫
ખારાં તાંબાંને તમ તમાં,	
આડુ લીંબુને માંહુ કરમદ ઘણાંમા.	૬
શ્રીકલ આઈજી લેન્નેરે લોગ,	
અનેક અનેકના સર્વ સંજોગમા.	૭
ખીર ખાંડ દ્રવ પાળી આર.	
આરોગો બહુચરાજી કંસાર મા.	૮
લેંચી લાપશીને ચુરમાં,	
વડાં વેડમીને શાકજ ઘણામા.	૯
દાળ શાક દ્રવ પુરજી કરી,	
આરોગો બહુચરાજી ચીત ધરીમા.	૧૦
કેસર કર્મેજ સર્વાં ભરપુર,	
જીરા રસ માણ જમીએ કુરમા.	૧૧
દુધ કઠયાં લેઈ આગળ ધર્યાં,	
ધુંટ ભરીને માથે આઅનન કર્યાં મા.	૧૨
આરોગીને ઉઠયાં ભોરી માથ,	
બુઠ રહ્યાં તે જન માગી ખાયમા	૧૩

સિંહાસન ઉપર મુંઢરી,	
બેઠાં માત સકળ પરવરીમા૦	૧૪
બેઠેકે બરાસે બીડી કરી,	
આનંદે માથે મુખમાં ધરીમા૦	૧૫
એક એક આગળ ઢોળેરે વાય,	
એક એક આગળ નૃત્યજ થાયમા૦	૧૬
વાજે પંચ શબ્દ નીશાન,	
ભેર ભુગળ વાજે પરીમાણુમા૦	૧૭
સકલ મનોર્થ પુરો મોરી માય,	
બેઠે કરબોડીને વદ્ધભ ગાયમા૦	૧૮

આરતી.

જે જે બહુચર માત, જે જે અંબે માત જે જુગપટરાણીમા.
જે જુગ. ૧

આરતી અમરાવતી મા રતી મન મોહાણી. જય જય. ૧

સ્ફાટીક જીત્ર મણી નંગ, કુંજ કરે ત્યાલી મા, કુંજ.

કરપુરા કેત જવલ, જળહળ અન્નવાળી. જય જય. ૨

પંચમુખી અતી અદ્ભુત, પુષ્પાક્ષત અરચી મા, પુષ્પા.

પરીમળ પ્રબળ પરમ રૂચી, સુચી ચંદન ચરચી. જય જય. ૩

જળહળ નીરમળ ભેત, અકળ સકળ વ્યાપી મા, અકળ.

ત્રિલુવની તીમીર નીવારણ, તારણ પશુ પાપી. જય જય. ૪

ચંચ મૃદંગ ઉપંગ સુ વાસ વિજ્ઞા વાજે, મા, વાસ.

તાલ રસાલ વિશાલ શુ શબ્દ ગગન ગાજે. જય જય. ૫

ગાન કરે કિન્નર નીત્ય, ઉરવશી ઉર મીના મા, ઉર.
 ગુણ ગાંધર્વ સમરે મા, પુનર સુમર પેણા. જય જય. ૬
 વ્યોમ વૈમાન વીરાજત, સુર મુંદરી સંગે મા, સુર.
 ભદ્રો ભદ્રો જય કહેછે, હૈયામાં રંગે. જય જય. ૭
 સુમન સુમન કીન વરસી તેહ, હરખીન હૈયે હરખીમાં, હરખીન
 અંતર અતી આનદે, નીજ અંતર હરખે. જય જય. ૮
 ચતુરાનન પંચાનન, પડઆનન ખાંતે માં, પડ.
 સનમુખ મુખ નીત્ય હરખીન, ભગ ભલી ભાતે. જય જય. ૯
 પનંગ પશુ પક્ષી નીત્ય, પશુપતી પ્રેમ ભર્યા મા, પશુ.
 આરતી વંદન કારણ, વાયુ વીધવીધ વિચર્યા. જય જય. ૧૦
 માહાત્મ મહોત્તમ, મહાત્મ. બગ કેત કીધાં મા, બગ.
 ભગત અભય પદ નીરસે, ભોમશું ભવ કીધાં. જય જય. ૧૧
 નીજ જન તન મન રંજન ગંજન પદ પોતે મા, પદ.
 ભુતગ ભુપતી ભુર ભલ ભલાં કીધાં જોતે. જય જન. ૧૨
 લક્ષ ચોરાશી જંત, અનંત અદ્ય મતિના મા, અનંત.
 આરતી શબ્દ શ્રવણે સુણી સરવ સુલભગતીના. જય જય. ૧૩
 ભાવ કુલાવ વસુભાવશુ, નીત્ય આરતી ગાશે મા, નીત્ય.
 નરનારી અવતારી, સુકીત સફળ થાશે. જય જય. ૧૪
 ચૌદભુવન પતી તુ ધણી, ચૌદભુવન માંહી મા, ચૌદ.
 વક્ષભલટ વરણુવે મા, પત સાહો ખાહો. જય જય. ૧૫

જનસમાજને કાયદાકાગ્ક એતવણી

પંચાલ ભુલાભાઈ હીરાચંદ

સોના ચાંદીના ઝસ્તીથી ઝાળેલ
દાગીના બનાવનાર તથા વેચનાર.

એક વખત પધારી ખાત્રી કરો.

ઢેકાણું માંડવીની પોળમાં લાલાભાઈની પોળમાં.

ધર નંબર—૨૪૬૦.

અમદાવાદ.

